

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل:

۱۳ اکتوبر ۲۰۱۸

تکمیل "ائتلافهای جنگی" شیپور جنگ آینده!

جمعه - ۲۰ میزان ۱۳۹۷ - کابل: از دو روز بدین سو، یکی از مهمترین اخباری که می باید عمیقاً بدان پرداخته شود، مگر اکثر رسانه ها سرسری از آن عبور می نمایند، تشکیل به اصطلاح یک نهاد جدید زیر نام "مجمع بزرگ وحدت ملی" می باشد که زیر نظر شخص "گلبدین" به نمایندگی از "ISI" به وجود آمده است.

اعضای این اتحاد باند های ذیل اند: "حزب اسلامی شاخه گلبدین، حزب محاذ ملی، حزب افغان ملت، حزب مشارکت ملی، حزب نهضت همبستگی افغانستان، شورای انسجام جمعیت اسلامی و شماری دیگر از احزاب و نهاد های سیاسی". از آن جایی که در افغانستان خلاف روند حرکت قضایا در تمام جهان، که جنگها پیامد انشعابات و جدائی ها بوده و است، مسأله عکس آن اتفاق افتاده و تجارب تاریخی ثابت ساخته است که با پیدایش هر اتحادی، می باید منتظر جنگ جدیدی شد، تصمیم گرفتم که تبصره امروز را به همین نکته اختصاص بدهم:

۱- این را همه به خاطر داریم و این قلم هم در حد توان در آن رابطه افشاگری نمودم که شب فردای بازگشت "دوستم" از گلگشت ترکیه و فراموش شدن سوراخ "ایشچی"، در شهر کابل بنا به ادعای خود آنها بیش از ۳۵ حزب و سازمان و نهاد سیاسی، یک ائتلاف بزرگی را بنام "ائتلاف بزرگ ملی" اعلام داشتند. استخوانبندی آن ائتلاف را "جمعیت اسلامی، جنبش دوستم و چند شاخه حزب وحدت" تشکیل می داد.

۲- "گلبدین" در همان زمان اعلام داشت که هر چند علیه "حکومت وحدت ملی" مبارزه خواهد نمود، مگر عضو ائتلاف نخواهد گردید. تشکیل نهاد جدید که برخی از اعضای ائتلاف چون نهاد های "محاذملی" و "افغان ملت" را نیز در خود جلب نموده، نشاندهنده آن است که دلیل عدم شرکت "گلبدین" در ائتلاف قبلی، داشتن برنامه جهت ساختن یک اتحاد دیگر بوده است.

۳- با حرکت از این منظر می توان با جرأت و صراحت اعلام داشت که نهاد جدید در رقابت با نهاد قبلی به وجود آمده است. این که در ایجاد هر دو نهاد تا چه حدی دولت دست نشانده و "باندارگ" دخیل است، شاید قضاوت در موردش آسان نباشد، اما این که هر دو نهاد به دستور و بنا برخواست و اراده بیگانگان اعم از اشغالگران و حاشیه نشین ها به وجود آمده کمترین شکی نمی تواند در زمینه وجود داشته باشد.

۴- گذشته ها چه از آغاز اتحاد های اسلام سیاسی در پاکستان با پیدا شدن ائتلافهای سه گانه و هفت گانه و امثال آن و چه هم از تاریخ آمدن اسلام سیاسی در کابل و مسلط شدن قسمی و ظاهری آنها بر اوضاع سیاسی کشور در وجود

ائتلاف "مسعود-ربانی، سیاف و محسنی زیر رهبری مخفی پرچمی ها" در یک طرف و "گلبدین، دوستم، مزاری و صبغة الله مجددی زیر رهبری مخفی خلقی ها" در طرف دیگر؛ همه بیانگر آن است که هیچ یک از این تئلافها و وحدت ها و شورا ها، به منظور تأمین صلح و امنیت و رفاه مردم صورت نگرفته، بلکه همه بدون استثناء اتحاد های جنگی بودند که می شود گفت قبل از آغاز به جنگ، تدارک سیاسی جنگ به شمار می رفتند.

۵- وقتی امروز همان حریفان قبلی بعد از حواله سیل دشنام و مرمی به استقامت یک دیگر، باز هم به فکر ایجاد ائتلافهای جدیدی می افتند، هرگاه جنگی بین طرفین رخ دهد، مردم نباید غافلگیر شوند.
هموطنان گرامی!

حضور اشغالگرانه بیگانگان در افغانستان و موجودیت دولت دست نشانده، که سرطان تفرقه و نفاق را بین مردم افغانستان و اقوام مختلف آن، پخش می کند نمی تواند هیچ محصولی به جز همین گونه باندهای جنایت پیشه داشته باشد. برای من و تو و تمام مردم افغانستان دو راه بیشتر باقی نمانده، یا منفعلانه منتظر حوادث باشیم و در نهایت تجارب دهه هفتاد را بار دیگر با پوست و گوشت و خون بیازمائیم و یا هم به اساس علاج واقعه قبل از وقوع، شجاعانه پای به میدان مبارزه گذاشته، با پذیرش ایثار خون نه منفعلانه بلکه آگاهانه و هدفمندانه، دولت دست نشانده و اسلام سیاسی را با بداران شان به زباله دان تاریخ بفرستیم. تجارب تاریخی خلقهای جهان نشان داده است که وقتی مردمی از مرگ نهراسند، می توانند پشت هر دشمنی را به خاک بمالند.

سرکها ما را می طلبد!!